

[Chr. Rasmussen.]

har haft gennem en meget lang årrække. Jeg tror ikke på, selv med gennemførelsen af dette lovforslag, at vi får nogen stor udstykning i den kommende tid, for, som jeg allerede nævnte til indledning, er landbrugs-ejendommene oppe i et sådant prisleje i øjeblikket, at ejerne ikke kan tage blot et enkelt dårligt høstår. Indtræffer et sådant, vil der opstå den situation, at vi får en hel masse tvangsauktioner i de følgende år. Det er muligt, at en hel del af de landmænd, som sidder økonomisk lunt inden døre, ikke er klare over denne situation, men vi, som arbejder ude omkring i marken og ser, hvor tåbeligt der handles, vi er i hvert fald klare over, at når en mand køber en ejendom på en 50-60-70 tdr. land og påtager sig en afdragsforpligtelse på 18 000—20 000 kr. eller mere årligt i de kommende 10—15 år, så er han ikke i stand til at magte denne opgave, hvis priserne går en lille smule ned, hvad der vel er al grund til at tro, at de gør, og slet ikke, hvis høsten bliver betydelig ringere.

Det ærede medlem hr. Kristen Amby var inde på, at der var forskellig opfattelse af, hvad der er ret. Ja, det er helt rigtigt; det kan de enkelte af os opfatte forskelligt. Jeg har uhyre svært ved at forstå, at det er ret, når man i disse dage fra de større ejendomme rundt omkring retter henvendelse til arbejdsanvisningskontorerne og kræver, at folk, som er ude i arbejde, skal gå fra dette i 8 eller 14 dage for at komme ud og luge roer og derved absolut sætte en hel del til af deres ugeløn, fordi dette roearbejde er betalt på en sådan måde, at de overhovedet ikke vil være i stand til at tjene en rimelig dagløn. Jeg fortolker det sådan, at dette i hvert tilfælde ikke burde være ret, og jeg kan ikke se, at de, som i øjeblikket er ejere af store dele af Danmarks jord, skulle have en forret ud i al evighed. Vi må dog huske på, at jordfordelingen i Danmark er en af de ringeste, der findes i hele Vesteuropa. Kun England møder op med en jordfordeling, der er ringere end vor; ellers står vi som en blank nr. 2 i hele Vesteuropa med hensyn til dårlig jordfordeling, og der er ingen som helst tvivl om, at i de tider, vi går i møde, vil det udvikle sig således, at skal landbrugs-erhvervet bevares her i landet på en sådan måde, at der skabes en virkelig stor produk-

tion, så kan det ikke ske ved i al tid fremover at holde sammen på de store ejendomme, for man bliver ikke i stand til at skaffe den nødvendige arbejdskraft de 3—4 uger om året, i hvilke der særlig er brug for arbejdskraft. Jeg tror personlig, at tiden i sig selv vil arbejde for en øget udstykning, men naturligvis skal vi i den tid, der kommer, medvirke til, at det kan ske, før altfor mange af de unge er trukket bort fra landkommunerne.

Med disse bemærkninger skal jeg endnu en gang anbefale at stemme for flertallets indstilling.

Sønderup: Jeg havde i og for sig ikke tænkt mig at skulle tage ordet igen ved denne lejlighed, men den højtærede minister kalder mig frem, idet han gav udtryk for beklagelse over, at det ikke lykkedes ham at komme i realitetsdrøftelse med venstre. Jeg har netop i høj grad indtryk af, at der var realitetsdrøftelse. Sammenhængen var den, at vi var så nært enige, at vi praktisk talt gav ministeren indrømmelser fra A til Z, mod at han til gengæld skulle strække sig med hensyn til bestemmelsen om den familie-kreds, som vi lægger så overordentlig vægt på, bliver respekteret. Jeg synes i høj grad, der var tale om realitetsdrøftelse, og jeg har også grund til at tro, at vi måske var nået til vejs ende, såfremt ikke det beklagelige var sket, at den højtærede minister havde været til sendemandsmøde i Odense. Da han vendte tilbage fra dette sendemandsmøde, var han fuldstændig uimodtagelig for videre forhandling. Da var realitetsdrøftelserne afbrudt, men det var den højtærede minister, der afbrød dem, og ikke os.

Tesdorpf: Udvalgets ærede ordfører, det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen, talte om, at Danmark havde omtrent den dårligste jordfordeling i Vesteuropa. Jeg tror nok, det er noget, der kan sættes et stort spørgsmålstegn ved. Der er mange steder i Vesteuropa, hvor man har en dårligere jordfordeling, Sverige, Tyskland og andre steder, så det, som det ærede medlem her siger, tror jeg i hvert fald er forkert, rent bortset fra, at man jo også kan diskutere, hvad der er en god og hvad der er en dårlig jordfordeling. Jeg synes i og for sig, at det resultat,